

Estijos, Latvijos ir Lietuvos konferencijos
„Dainų ir šokių švenčių tradicija – idealai ir tikrovė“,
rezoliucija
2005 m. vasario 18-19 d. Talinas (Estija)

Suvokdami Dainų ir šokių švenčių tradicijas, kaip gilią simbolinę reikšmę ir edukacinę vertę turintį unikalų kultūros reiškinių, priklausantį visai tautai, kuriam negali daryti įtakos politika ar komerciniai interesai,

atsižvelgdami į 1989 m. UNESCO rekomendacijų dėl Tradicinės ir liaudies kultūros apsaugos bei į 2003 m. UNESCO Nematerialaus kultūros paveldo apsaugos konvencijos nuostatas,

pripažindami Estijos, Latvijos ir Lietuvos Dainų ir šokių švenčių tradicijos bei simbolikos paskelbimo 2003 m. žmonijos žodinio ir nematerialaus paveldo šedevru svarbą,

laikydami Estijos, Latvijos ir Lietuvos prisiimtų įsipareigojimų vykdyti Veiksmų planą, siekiant išsaugoti ir gaivinti Dainų ir šokių švenčių tradiciją, užtikrinti jos tęstinumą,

būdami įsitikinę, kad nepaisant išskylančių ekonominių ir socialinių sunkumų bei kitų neigiamų veiksnių, Estijos, Latvijos ir Lietuvos Dainų ir šokių švenčių tradicija turi būti išsaugota ateities kartoms bendromis trijų Baltijos valstybių vyriausybių, koordinuojančių institucijų, nevyriausybinių organizacijų, praktikų ir suinteresuotų bendruomenių pastangomis,

bendros Estijos, Latvijos ir Lietuvos konferencijos „Dainų ir šokių švenčių tradicija – idealai ir tikrovė“ dalyviai yra įsitikinę, kad siekiant išsaugoti ir puoselėti Estijos, Latvijos ir Lietuvos Dainų ir šokių švenčių tradiciją yra būtina kreiptis į suinteresuotų valstybių parlamentus, vyriausybes, savivaldybes ir tradicijos praktikus rekomenduojant:

1. Sukurti arba stiprinti atitinkamą teisinį pagrindą, siekiant apsaugoti Dainų ir šokių šventes kaip nuolatinį procesą, kurio galutinis rezultatas – kiekvienoje šalyje periodiškai pasikartojančios visuotinės ir jaunimo Dainų ir šokių šventės.

2. Skatinti visų suinteresuotų grupių bendradarbiavimą, sukuriant nuolatinę, puikiai koordinuotą institucinę sistemą, kurią sudarytų sprendimus priimančios asmenys, atsakingos ministerijos, Dainų ir šokių švenčių organizatoriai ir praktikai bei bendruomenių atstovai. Tokios sistemos struktūrą, joje dalyvaujančių institucijų konkrečias funkcijas ir bendradarbiavimo ryšius nustatys kiekviena šalis atskirai.

3. Sukurti nuolatinį ir sklandžiai veikiančią kvalifikuotų specialistų ar vadovų (vyriausiųjų dirigentų, šokių vadovų ir muzikos instruktorių) tinklą, kuris prisidėtų prie regioninio mėgėjų meno grupių kūrybinio tobulinimo, taip padėdamas išsaugoti Dainų ir šokių švenčių tradicijos kokybę. Kiekviena šalis, siekdama šių tikslų, savarankiškai parengs optimalią tokio tinklo struktūros modelį.

4. Pripažinti, kad siekiant užtikrinti šios tradicijos esminį tęstinumą, būtina laikyti šių šalių nacionalinį nematerialų kultūros paveldą būsimos Dainų ir šokių švenčių kūrybinio repertuaro pagrindu, suteikiant galimybes šiuolaikinei meninei interpretacijai ir šiuolaikinės

raiškos formoms. Bendras repertuaro sudarymo politikos tikslas – išsaugoti unikalias šio reiškinių ypatybes, išskiriančias šią tradiciją iš kitų žmonijos kūrybinės raiškos formų, tokias kaip daugiabalsis chordinis dainavimas *a capella* arba masinės šokio kompozicijos.

5. Sudaryti sąlygas tinkamo, moksliniais pagrindais atkurto *tautinio kostiumo* prestižui kelti ir jo funkcionavimui plėsti: kad jį pažintų ir suvoktų visuomenė, ypač jaunimas, kad jį dėvėtų įvairių žanrų kolektyvai, kad jis būtų prieinamas – užtikrinama aukštą kokybę garantuojanti gamyba (vyktų kursai, veiktų dirbtuvės, būtų ugdomi meistrai), valstybė ją remtų.

6. Rekomenduoti Švietimo ir Kultūros ministerijoms bei vietos savivaldybėms imtis aktyvių priemonių, siekiant tobulinti ir įgyvendinti mokymo ir studijų programas, skirtas mokyti meninės raiškos, nuo kurios priklauso Dainų ir šokių švenčių tradicijos išlaikymas, ir perduoti ją visoms amžiaus grupėms, ypač vaikams ir jaunimui visuose švietimo lygiuose, ypatingą dėmesį skiriant visoms neformaliojo švietimo formoms.

7. Sudaryti galimybes kultūros specialistams ir grupių vadovams tobulintis ir dalyvauti atitinkamų meninės raiškos sričių mokymo programose. Siekiant stiprinti jų socialinį statusą, sukurti veikiančias tokių specialistų pripažinimo ir adekvataus atlyginimo už jų darbą sistemas.

8. Pasiūlyti visų trijų šalių vyriausybėms parengti ir įgyvendinti valstybių lėšomis finansuojamas tikslines programas, skirtas remti ir plėtoti įvairias meninės raiškos sritis, nuo kurių priklauso Dainų ir šokių švenčių tradicijos išlaikymas.

9. Kiekvienos šalies valstybiniame biudžete numatyti lėšų visuomeninėms žiniasklaidos institucijoms, kurios būtų skirtos reguliariai nušviesti ir analizuoti Dainų ir šokių tradicijos procesą ir mėgėjų meną audiovizualinėse masinės informacijos priemonėse. Numatyti papildomų lėšų tiems metams, kuriais vyksta Dainų ir šokių šventės.

10. Skirti valstybės investicijas Nacionalinių Dainų švenčių aikštėms, pripažintoms kaip ypatingą reikšmę ir simbolinę vertę turinčioms vietoms, ir Šokių švenčių vietoms, siekiant užtikrinti tinkamas sąlygas šios tradicijos praktikams.

11. Koordinuoti ir keistis informacija apie atitinkamas Estijoje, Latvijoje ir Lietuvoje rengiamų švenčių programas, plėsti bendravimo galimybes ir vykdyti praktikų grupių, specialistų ir repertuarų mainus.

12. Plėtoti Baltijos valstybių Dainų ir šokių švenčių tradicijos išsaugojimo ir atgaivinimo koordinacinio komiteto veiklą, pamečiui pirmininkaujant vienai iš valstybių, kartu įgyvendinti bendrą Veiksmų planą ir planuoti tolesnę bendrą veiklą.